

La Revista

Número 7

CEFA Enric Valor. Alzira

Febrer 2011

ENRIC
VALOR

CENTRE DE
FORMACIÓ
DE PERSONES
ADULTES

ENRIC VALOR

**CENTRE DE
FORMACIÓ
DE PERSONES
ADULTES**

Simulacres d'evacuació en casos d'emergència

Com tots els centres educatius el nostre també té un pla d'evacuació per si es produeix una emergència important. Per això a principi de febrer vam realitzar un simulacre d'evacuació que serà seguit per altres d'acord amb la legislació que regula la seguretat en els edificis públics.

És important no posar-se nerviós i atendre en tot moment les indicacions del professorat perquè cadascú s'ha de responsabilitzar de la seua seguretat i ajudar, si és necessari, els altres companys i evitar cometre cap imprudència.

Tenim dos portes i dos vies d'evacuació:

-La del carrer Ronda d'Algemesí, per on eixiran les aules 1, 2, 3 i 4, en aquest ordre.

-La del carrer Rambla, per on evacuaran el centre els alumnes de la Biblioteca, de l'aula d'Informàtica, i de les aules 5 i 6.

Els alumnes indicats pel professor hauran de:

- tancar les finestres,
- ajudar el company que ho necessite,

- comptar els alumnes que es troben en aquell moment en classe,
  - tancar la porta de l'aula en eixir.
- Ens posarem en fila d'una persona sense agafar els objectes personals, sense córrer i en silenci.

Cal eixir ràpidament i dirigir-se cap al PUNT DE CONCENTRACIÓ, situat a la placeta al costat del centre. No et separen del teu grup. L'últim alumne de cada classe informarà el seu professor del recompte d'alumnes i de possibles incidències.

La Revista

Publicació del CFPA Enric Valor d'Alzira

Directors

Isabel Andrés i Xavier Naval

Han col·laborat

en aquests número els alumnes de Premisa de GES I (matí i nit) i també professors i alumnes de Neolectors, GES II, Castellà per a Estrangers, Accés a la Universitat i de València.

La nostra escola estrena, per fi, les noves instal·lacions

—Després de cinc anys d'espera, l'escola d'adults Enric Valor torna a la seua ubicació original en un edifici còmode, modern i funcional.

—El passat 16 de divendres, aprofitant el sopar de Nadal, es va fer un acte d'inauguració.

Amb l'ajuda i la col·laboració del claustre de professors i de l'Associació d'Alumnes es va procedir el passat dia 16 de desembre a la inauguració de les noves instal·lacions del centre que han estat acabades gràcies a l'esforç de l'administració estatal i municipal.

Per a conèixer l'origen de l'escola hem de remuntar-nos fins a l'any 1961, quan l'Ajuntament acordà municipalitzar el servei d'autobusos i construir una estació per als serveis públics de transport. Es va tardar molt en acabar les obres perquè no és fins 1973 quan s'inaugura l'estació d'autobusos d'Alzira que, d'altra part, no entrarà mai en funcionament ja que en 1975 s'acorda canviar l'ús d'aquest edifici i remodelar-lo per utilitzar-lo com a escoles nacionals. També s'utilitza com a escola taller i escola d'adults, dividida en dues parts, amb unes aules molt grans, sostres molt alts i finestres superiors.

El camí des d'aquella escola a la nova ha sigut llarg, amb dificultats de tipus tècnic i presupostari que van endarrerir el projecte, però finalment l'espera ha donat els seus fruits i n'estem contents.

Les obres inclouen sis aules, un sector administratiu, biblioteca i una sala d'informàtica que de moment està utilitzant-se com a aula ja que la matrícula aquest curs ha estat molt elevada.

L'acte del dia 16 de desembre va consistir en una jornada de portes obertes perquè els assistents pogueren conèixer les instal·lacions tant l'alumnat del centre com exalumnes i professorat que ha estat treballant al centre al llarg de la seua història, va estar molt animat i hi van participar més de dues-centes persones. Ens va acompanyar la regidora d'educació i a les diferents aules vam poder visualitzar, des dels projectors, imatges de les activitats que s'han realitzat al centre al

Manolo Valls, el nostre director, acompanyat de la regidora de cultura de l'ajuntament d'Azira, Anabel Juárez.

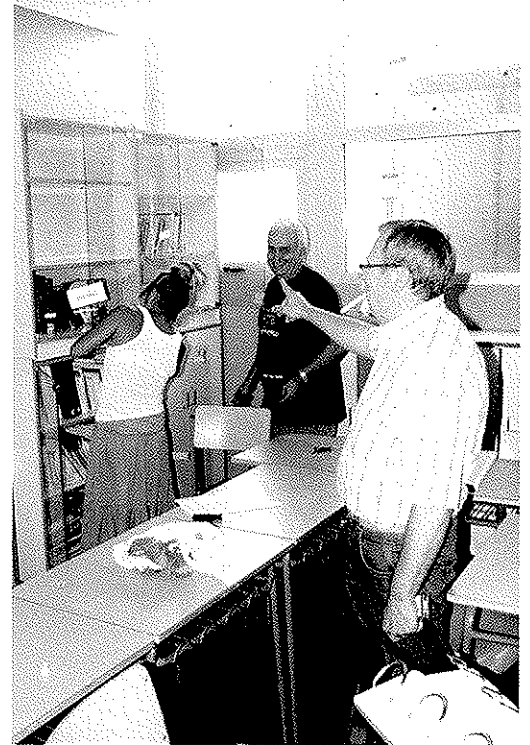
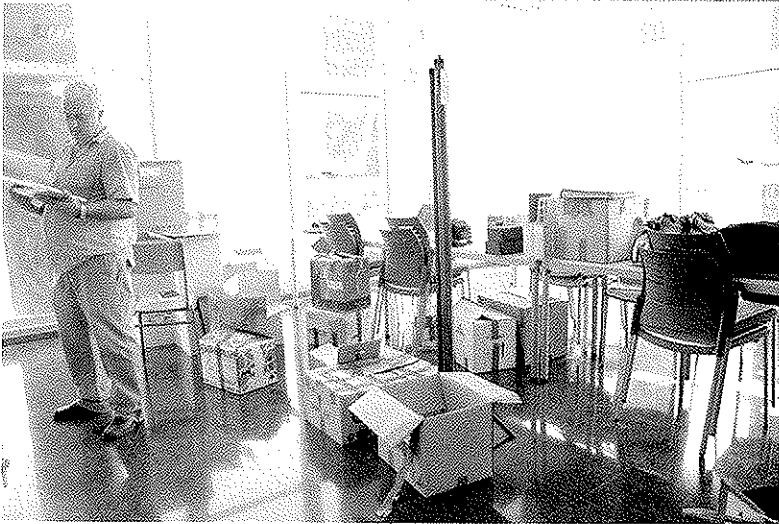
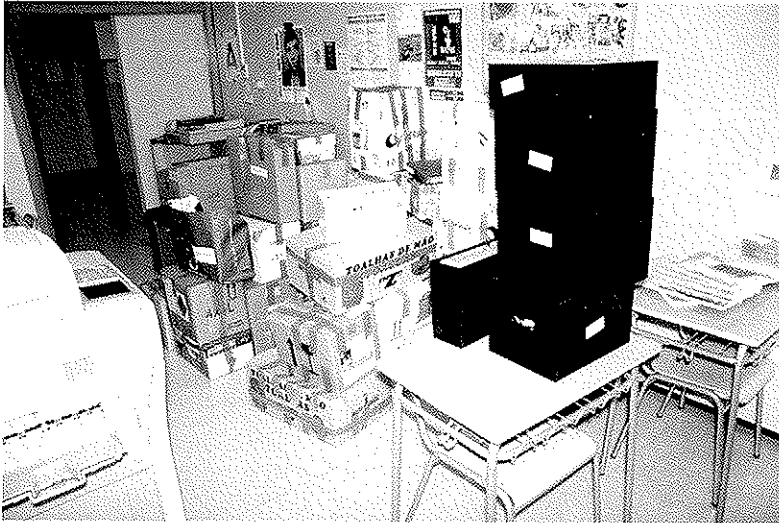
llarg dels últims cursos escolars.

L'acte inaugural va continuar amb un sopar a l'Asador de la Ribera, amb música i ball per a tots. El director del centre, Manolo Valls, ens va dir que la nova escola, a més d'un somni fet realitat, serà el producte del treball de tots els alumnes per millorar la seua formació i poder reintegrar-se al món laboral amb una millor capacitació i la dedicació dels membres del claustre que han fet d'aquest objectiu la seua tasca primordial, aportant la seua experiència i dedicació i també amb

la utilització de les noves tecnologies per tal de millorar la qualitat i el rendiment acadèmic de l'alumnat.

El centre compta el present curs escolar amb quasi mil alumnes matriculats repartits en els més de quaranta grups diferents que formen la seua oferta educativa. Disposem-nos, doncs, a gaudir de les facilitats que aquestes noves instal·lacions ens aporten per a desenvolupar les capacitats i les possibilitats de progrés tan necessàries en aquesta situació actual de crisi econòmica.

El trasllat

Manolo fent el que ha de fer un director: dirigir!

El material de l'escola s'havia d'empaquetar i etiquetar en l'EOI i el Parra abans de fer el trasllat. I en arribar el material, fer-ho al revés; trobar un lloc per a cada cosa no és tan fàcil!

Aquest desastre algun dia serà la secretaria.

Rafa Sifre ajudant els encarregats de la mudança. Pareixia impossible que tants trastos caberen en una escola tan menuda.

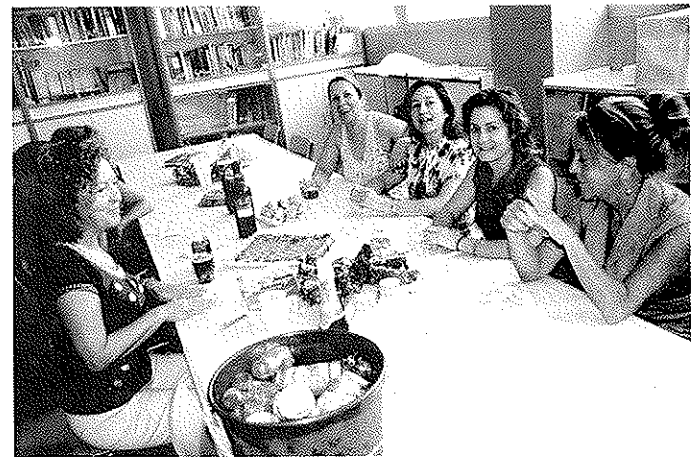
Llibres escampats per dos centres i repartits en els racons més diversos es tornen a agrupar i classificar.

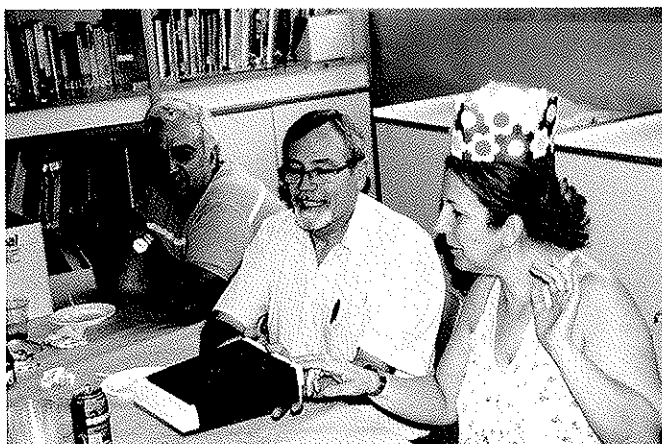
Els professors també saben nejejar. No hi ha més remei.

La filla d'un fuster sempre té bona mà arreglant mobles.

El final de la mudança el celebrem amb una festeta per a acomiadar les professores que ens deixaven en acabar el curs.

Fina, la reina de la festa, amb la seua "cort d'honor": Esther, Pilar i Laura.

Les noves instal·lacions

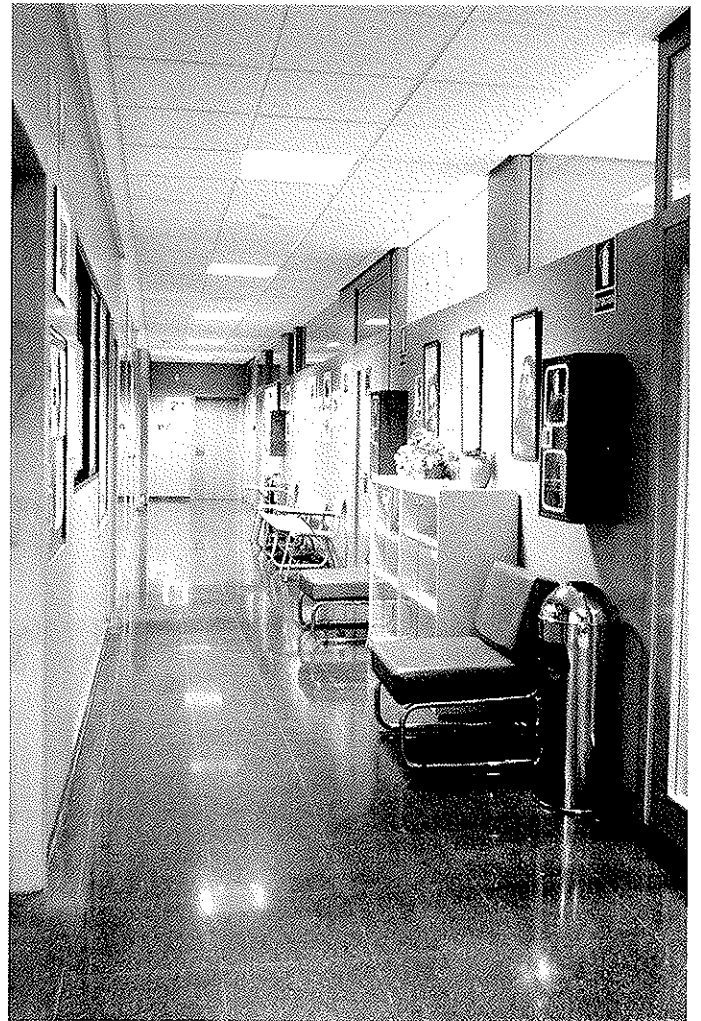
Així ha quedat la sala de professors, amb mobiliari nou i llibres vells.

Els primers claustres "en casa".

Les primeres classes. La biblioteca és una aula més: hem d'aprofitar al màxim l'espai disponible.

Finalment, després de tants anys, veiem la nostra nova escola. I ens agrada!

La presentació

Diversos moments de l'acte de presentació. De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Alicia Sifre amb dues exprofessores revisant fotos de l'escola. □ Fanny Beniel i Rosa Amat, dues exprofessores, s'acostaron també a visitar-nos. □ Vista de la biblioteca on es va servir un refrigeri als assistents. □ Un moment de descans en el banc-barrera. □ Una aula en què es projectava l'audiovisual on es recollien imatges de passades activitats del centre. □ Inma Peris acompanyada de Nuria Granero, que fou cap d'estudis de l'EPA.

La presentació

A dalt d'esquerra a dreta: Pilar Albelda amb dos col·legues ben plantats. □ El corredor de l'escola és massa estret per a tanta gent. □ El director amb Isidoro, i la seua dona, i a l'altre costat, Laura Pla, professora d'Anglès.

Fanny Beniel, exprofessora de l'escola, es retroba amb dos de les seues antigues alumnes.

El professor Manolo Gil envoltat d'alumnes d'Anglès, i de Jesús. (Jesús vingué a comprovar que les portes s'obrien correctament.)

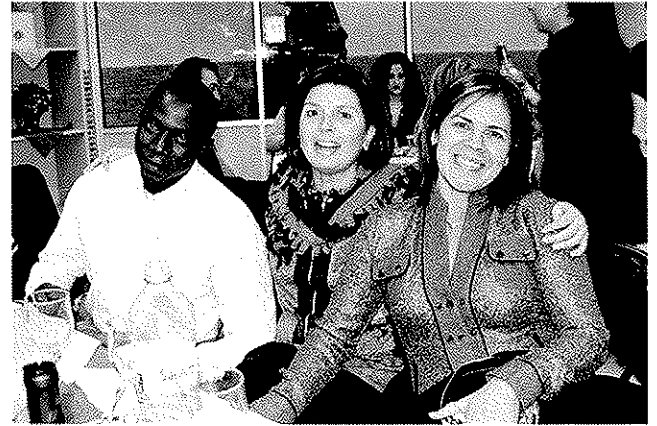
Gloria, l'encantadora secretària de l'Escola d'Idiomes, a la qual estarem eternament agraïts per la seua hospitalitat durant els darrers anys. Al seu costat, Nuga, la professora de ball i el seu marit.

El sopar

La taula dels alumnes d'accés a la Universitat.

Tres alumnes incombustibles d'Anglès: David, Marimí i Teri.

Carmen Lasso amb Santiago i Àngeles.

Més alumnes fixos dels tallers d'Anglès: Salva, Rafa i Pepe

Sandra i Gemma divertides en companyia d'Isidro.

El parlament final de M. Valls. Memorables foren les seves paraules, en especial quan digué: "Qui no haja pagat el sopar que no s'oblidi d'apoquinar els 20 euros".

PREMIS LITERARIS CIUTAT D'ALZIRA 2010 OCTUBRE/NOVEMBRE

Com tots els anys la celebració dels premis literaris Ciutat d'Alzira són un esdeveniment cultural important per a la nostra ciutat i per a tota la Ribera.

El cicle de conferències que dona pas al lliurament dels premis va ser del 21 d'octubre a l'11 de novembre. Diversos grups d'alumnes i alguns professors de la nostra escola vam assistir a les següents xarrades en la Gallera.

La passió per la paraula i l'estima per la terra, a càrrec de Verònica Cantó

Presenta: Josep A. Fluixà, director de la Fundació Bromera per al Foment de la Lectura.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua ret homenatge enguany a l'escriptor de Castalla **Enric Valor** per a commemorar el desé aniversari de la seua mort i el centenari del seu naixement. La conferència se centrarà a analitzar la seua aportació a la cultura i a la

llengua desde el triple vessant de lingüista, rondallaire i novel·lista. Un treball que descobreix un model de compromís amb la llengua i el territori un referent a tots els que viuen en València.

VERÒNICA CANTÓ (Cocentaina, 1964) és llicenciada en filosofia i lletres (Secció Filologia Catalana) i secretària de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

La xarrada de Verònica Cantó tracta d'apropar-nos la figura d'Enric Valor i de fer-li un mereixedor homenatge a aquest il·lustre escriptor que desperta l'admiració de tots els amants i estudiosos de la llengua valenciana i catalana.

Defensor i recopilador en temps difícils de passatges i paisatges de la nostra terra. Reconegut en molts premis i guardons i investit Doctor Honoris Causa per diverses Universitats, també en Catalunya i les Illes Balears.

Enric Valor naix a Castalla, comarca de l'Alcoià, el 22 d'agost de 1911. Pertany a una família de la petita aristocràcia rural. Es cria en un ambient de lectura i escriptura molt propici per a la tasca que

marcaria la seua vida, de la mà de sa mare, aficionada a les rondalles populars, de son pare, que va estudiar Filosofia i Lletres a Barcelona.

Hem de ressaltar el treball que aquest home va fer en defensa de la llengua a tots els nivells, es reunia clandestinament amb altres estudiosos per tractar la problemàtica de la llengua i tractar de preservarla. Va ser el primer professor, ja en l'època franquista, en donar classes de valencià.

Va rebre la Creu de Sant Jordi i diverses organitzacions van mostrar interès en proposar-lo per al Premi Nobel de Literatura.

Lexicògraf per vocació, troba l'equilibri entre el llenguatge oral popular i l'escrit. Un fidel reflex de la seua tasca es pot obtenir de les pa-

raules que pronuncià, uns mesos abans de morir, en la seua investidura com Doctor Honoris Causa per la Universitat Politècnica de València.

"Davant de tot açò, cal dir que tots els valencians estem moralment obligats a contribuir a l'ús, el conreu, el respecte i la difusió del valencià, el nostre català; i encara que els estudis d'altres llengües puga enriquir-nos, no podem consentir la destrucció cultural i espiritual del nostre poble per mitjà de la implantació totalitària d'un altre idioma. Com bé deia el meu amic Sanchis Guarner, la pèrdua de l'idioma propi significa la mort cultural d'una pàtria".

Mor a València el 13 de gener de 2000.

Manolo Boj Peris
GES I Nit

Joanot Martorell, un cavaller sense fronteres,

a càrrec de Silvestre Vilaplana

Presenta: Joan Carles Girbés, director de publicacions de Bromera.

La commemoració de l'Any Martorell, sis-cents anys després del naixement de l'autor del *Tirant lo Blanc*, ens convida a endinsar-nos en la resplendent societat valenciana del segle XV. L'autor valencià va ser un cavaller membre d'una de les famílies més ben situades a la cort del rei Martí l'Humà, i la seua vida esdevé una visió imprescindible per a conèixer una societat basada en l'honor i en els postulats de la cavalleria.

Silvestre Vilaplana (Alcoi, 1969) és professor i escriptor i conrea la poesia i la narrativa, tant per a adults com per a joves. Entre les seues novel·les, destaca *Les cendres del cavaller*, Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira i de la Crítica Serra d'Or, que ficciona la vida de Martorell. Acaba de publicar a Bromera la biografia il·lustrada de gran format *Joanot Martorell. Un*

cavaller sense fronteres i la novel·la *L'estany de foc*, Premi Blai Bellver de Narrativa.

Àngel Ínigo Hernández
GES I Nit

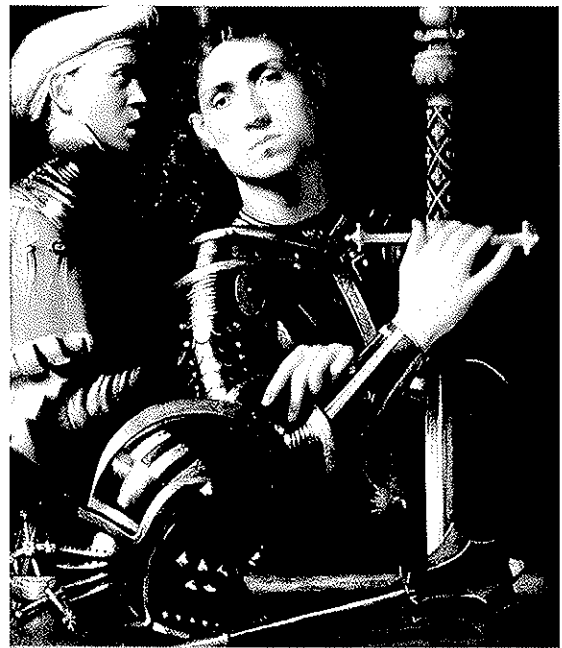
El lèxic popular en la llengua culta, a càrrec d'Eugeni S. Reig

Presenta: Leonardo Giménez, tècnic lingüístic del SERVAL (Ajuntament d'Alzira)

Els valencians ens hem transmés, de pares a fill, durant quasi 800 anys, un lèxic que ens permet expressar més bé la nostra manera de veure el món. Hi ha una quantitat immensa de paraules valencianes que hem emprat quotidianament des de temps immemorals que ara els nostres joves estan perdent.

EUGENI S. REIG (Alcoi, 1942) va publicar el llibre *Valencià en perill d'extinció* el 1999, del qual es va fer una segona edició ampliada amb 1440 entrades el 2005. En 2008, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua li va publicar l'obra *Les nostres paraules*.

El passat dimarts 2 de novembre vaig assistir a la meua primera conferència. Es tractava del lèxic popular en la

Joanot Martorell
Un cavaller sense fronteres

llengua culta d'Eugeni Reig.

Segons este senyor, quan a un xiquet li ensenyen en el col·legi paraules totalment diferents a les que ell utilitza en el carrer i les diga per allí pot passar que els altres no l'entenguen i es burlen d'ell; això farà que opte per passar-se al castellà on es sentirà més còmode, i es perdrà, així, un valencianoparlant.

Jo no crec que l'assumpte siga tan greu com ell diu. De tota manera sí que m'agradaria recomanar el seu llibre i també el de Josep Lozano Ribera, perquè tenen moltes expressions i dites populars de les quals ja no sabem el significat però que abans sí que es deien.

Em va agradar l'expressió "agre com un ferro", que ma mare la diu molt i jo no sé a què fa referència, perquè el ferro no és agre. Ara m'he assabentat que la paraula ferro ve de *ferrus* que s'usava per a denominar el gra de raïm que encara no està madur, res a veure amb el metall. També es comenta que el senyor Enric Valor utilitza esta expressió en la seua novel·la *Temps de batuda*.

Bona xarrada i gran treball per part del conferenciant, encara que en el col·loqui alguns s'acoloraren més del compte.

Francisco Javier
Albarracín
Valencià Elemental Matí

Visita al Muvim de València

El pasado 18 de noviembre fuimos de excursión al MUVIM (Museu Valencià de la Il·lustració i de la Modernitat), acompañados por nuestra profesora, Alicia Sifre, i por Inma Peris

El MUVIM está ubicado en el antiguo Hospital General de Valencia, anterior Hospital dels Innocents (que data de los años 1409 al 1414) y fue el primero o uno de los primeros hospitales de Europa. El Hospital General de Valencia fue refundado en año 1512.

Pues bien, en el MuVIM pudimos conocer la vida en los Antiguos Monasterios de la Edad Media, donde el saber pertenecía a la Iglesia que no quería que se divulgara a la gente, y

tomaba represalias de fatales consecuencias. Entre otras cosas se discutía el saber de Aristóteles (Grecia s. I y II a.C.) Nicolás Copérnico, astrónomo polaco (1473-1543). Galileo Galilei, nacido en Pisa, Italia (1564-1642), o Giordano Bruno, que fue quemado en la hoguera.

Conocimos figuras como Ausias March, poeta (1414-1460), Madame Curie y Pierre Curie, premios Nobel de Física junto a Becquerel en los años 1903 y 1911. Irene Curie, hija de Marie y de Pierre, premio Nobel de Química en el año 1935. Albert Einstein, Nobel de Física 1921. Al doctor Alexander Fleming, que descubrió la penicilina (1881-1955). Sigmund Freud, neurólogo y psiquiatra, que

murió en Londres en 1939, Charles Darwin, biólogo, escribió *El origen de las especies* (1809 - 1882).

Conocimos datos de diferentes sucesos históricos como:

♦ La guerra de Sucesión entre Felipe V y el príncipe Carlos de Austria por ocupar el trono de España.

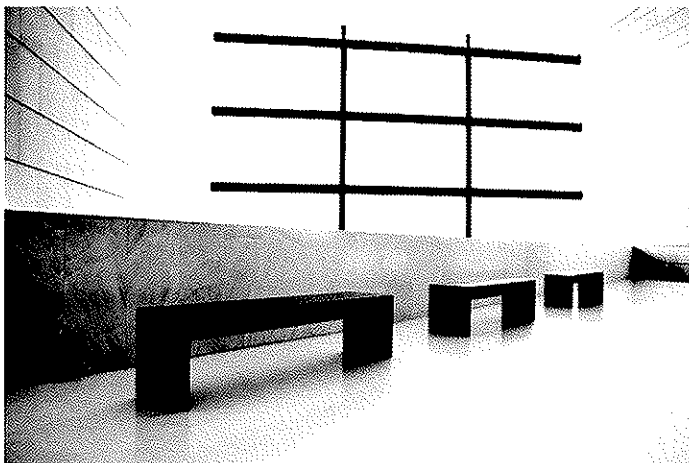
♦ La Revolución Francesa en 1789, en la que fueron decapitados el rey Luis XVI y María Antonieta, promulgó la *Declaración de los derechos del hombre y del ciudadano* y acabó por exaltar a Napoleón I al solio imperial.

♦ La Gran Revolución Rusa, conjunto de acontecimientos que tuvieron lugar en el año 1917 en la Rusia Imperial y que culminaron con la proclamación de un Estado Soviético, en ella fueron hechos prisioneros el Zar Nicolás II y su familia, que fueron llevados a Siberia y posteriormente asesinados.

La pujante burguesía, revolución industrial del S. XIX, provocó importantes cambios en la historia económica con el desarrollo de la mecánica y del sistema industrial y el crecimiento de los centros urbanos. Por entonces, la clase burguesa era muy poderosa, pues a su fuerza económica había que añadir su entrada en los órganos del gobierno. Aparecieron dos tipos de burgueses, los capitalistas y la cada vez más numerosa pequeña burguesía (los tenderos y pequeños propietarios). En esta época Karl Marx desarrolló su teoría de la lucha de clases.

Resultó una visita agradable y muy ilustrativa.

Juan Costa (Neo-II)

Viatge a Liverpool

L'estiu passat alguns alumnes i professors de l'escola vam fer un viatge de final de curs per practicar l'anglès i al mateix temps conèixer altres. El viatge va començar bé. Ho tenim tot ben organitzat. Només arribar a Liverpool vam anar a dinar tots junts i després al Cavern, el famós local on començaren els Beatles.

L'hotel estava enfront del port, l'Albert Dock, que és la part més nova i ambientada de la ciutat juntament amb el gran centre comercial Liverpool One. A més de la ciutat visitarem llocs importants, tant pel seu interès cultural com per l'ambiental. Un d'ells fou la botiga del Liverpool FC on podíem comprar la samarreta oficial de Fernando Torres amb el núm. 9.

Parlant seriosament, quan anàrem a la zona de *Windermere* ens impressionà l'amplitud dels estanys i la riquesa de la vegetació; hi havia arbres de molts colors: verds obscurs, més clars, groguencs, rojos...

L'excursió al *País de Galles* tingué alguna cosa de familiar. Ens recordava Galícia: aigua, prats, però en compte de vaques, ovelles.

Amb una llengua pròpia, el gal·lès, que no deu tenir molt a veure amb l'anglès, com es podia intuir pels cartells que véiem.

Més tard vam anar a visitar les ciutats de *Chester* i *Manchester*, que també ens agradaren, cadascuna a la seua manera. La primera, amb la muralla romana, les seues construccions antigues, bonica i turística. La segona, més activa i moderna, amb el suggestiu Museu de la Ciència i la Industrialització on trobarem artefactes molt curiosos. Allí és on posarem la nota de distinció del viatge, ja que vam prendre el te a les 5 (més o menys) en la cafeteria del Hilton, al pis 23 de l'edifici, des d'on es podia observar tota la ciutat. El que bé comença, bé acaba. Bon temps, bon menjar i bona companyia, què més es pot demanar?

THE EPA ALZIRA-LIVERPOOL CONNECTION

De la terra de la llum
a la terra de la boira
un avió fent fum
i estudiants sense escapatorià.
Arribarem a la ciutat
de museus i de cançons,
al país de la netedat,
dels Beatles i els seus sons.
Era nit i ens rebé amb sol,
ciutat grisa que acarona el Messi,
important port de tots desig.
Poble educat dels nostres delers,
grans edificis i molts hotels,
places amples i aparcaments,
a més, nosaltres i el nostre anglès,
somni que ens recull,
somnia que és joventut,
festa i tots al carrer
tanta alegria no pot ser.
I al cap de cinc dies, cinc,
el cel plorant ens despedeix.
Ens n'anem ja d'ací
la joia arriba a la fi.

David Sifres

